

Mál nr. 271/2018

**M og
vátryggingafélagið V1 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A
og
vátryggingafélagið V2 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B**

Árekstur á Reykjanesbraut við Urriðaholt 9.3.2018.**Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttakið 6.9.2018, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V2, dags. 28.9.2018.

Tölvupóstur V1, dags. 8.10.2018.

Málsatvik.

Í lögregluskýrslu kemur fram að lögregla hafi komið á vettvang þar sem bifreiðar A og B voru staðsettar á frárein Reykjanesbrautar upp að Urriðaholtsvegi. Þar var bifreið A út í vegkanti fráreinarinnar og bifreið B var þar þvert framan á bifreið A og vísaði framendi þeirrar bifreiðar í norður. Ökumaður bifreiðar A, sem er há vörubifreið, kvaðst hafa ekið á vinstri akrein Reykjanesbrautar þegar hann hafi heyrt smell og hafi hann þá skipt um akrein yfir á þá hægri og stöðvað úti í kanti þeirrar akreinar og það hafi ekki verið fyrir en hann steig út úr bifreiðinni sem hann sá að bifreið B var framan á bifreið A. Ökumaður bifreiðar B kvaðst hafa ekið á hægri akrein Reykjanesbrautar og þá hafi bifreiðin allt í einu snúist og vörubifreiðin festis við bílstjórahlíð bifreiðar B og þannig ekið áfram. Farþegi í bifreið B bar einnig um að þeirri bifreið hafi verið ekið á hægri akrein þegar allt í einu hafi komið dynkur á bifreiðina, hún snúist og dregist með bifreið A langa leið. Samkvæmt rannsókn lögreglu á vettvangi var ákoma á vinstra afturbretti bifreiðar B og eftir hlið hennar og skriðför eftir bifreiðna voru mæld um 200 metrar.

M telur að árekstur hafi ekki getað orðið með öðrum hætti en að bifreið B hafi verið ekið af hægri akrein yfir á vinstri og þannig í veg fyrir bifreið A sem ók eftir þeirri vinstri og hafi ökumaður ætlað að halda för sinni áfram á þeirri akrein. Það hafi ekki verið fyrir en eftir að hann heyrði smell við akstur sinn á þeirri akrein sem hann hafi hæggt á ferð og ekið út í hægri kant og séu því líkur á að þá hafi árekstur orðið. V1 tekur undir þessi sjónarmið og telur að leggja eigi alla sök á ökumann bifreiðar B.

V2 telur hins vegar að sannað sé að ökumaður bifreiðar A hafi skipt um akrein án nægilegrar aðgæslu og líklegast sé að árekstur hafi orðið við þá háttsemi hans og þannig hafi hann ekki fylgt fyrirmælum 2. mgr. 17. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 og beri því alla sök á árekstrinum.

Álit.

Í málinu bera ökumenn um að þeir hafi verið við akstur samhliða á Reykjanesbraut, annars vegar á vinstri akrein (ökumaður bifreiðar A) og hins vegar á þeirri hægri (ökumaður bifreiðar B). Óljóst er hvort smellur sá sem ökumaður bifreiðar A heyrði var vegna áreksturs við bifreið B, en af ákomum á afturbretti bifreiðar B má álykta að sú bifreið hafi á einhvern hátt verið á ská til þess að hún gæti lent framan á bifreið B með þeim hætti sem hún gerði og dregist með henni þá leið sem hún fór. Að einhverju leyti má segja að aðdragandi áreksturs og hvernig bifreið B er staðsett þegar ökumaður bifreiðar A nemur staðar sé með nokkrum ólíkindum. Þegar litið er til framburða ökumanna bifreiðanna um staðsetningu þeirra er ljóst að þeir stangast að öllu leyti á. Þó farþegi í bifreið B beri um að bifreiðin hafi verið á hægri akrein eins og ökumaður þeirrar bifreiðar verður framburður hvorugrar skýr um að áreksturinn hafi orðið á þeirri akrein og verður þú einnig að líta til framburðar ökumanns bifreiðar A um að hann hafi heyrt smell þegar hann var við akstur á vinstri akrein með fyrirhugaða akstursátt áfram eftir Reykjanesbraut og akreinaskeipti hafi orðið eftir það. Að öllu virtu verður ekki talið nægilega sannað hvar á akbrautinni árekstur varð með bifreiðunum og ber hvorugur hallann af þeim sönnunarskorti. Í ljósi þessara ósönnuðu málsatvika verður hvor ökumaður að bera jafna sök á árekstrinum.

Niðurstaða.

Sök skiptist til helminga milli bifreiða A og B.

Reykjavík, 6. nóvember 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson lögm.

Jón Magnússon lögm.